

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Μουσείο : επικοινωνία, μνήμη και ταυτότητα

Σε μια εποχή που τα ζητήματα των «ταυτοτήτων» και της διαχείρισης της μνήμης επανέρχονται συχνά στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας διεθνώς, η αναζήτηση ενός ανοιχτού, δημοκρατικού και εξωστρεφούς μουσείου, ενός μουσείου που διαλέγεται παραγωγικά με τα κοινωνικά υποκείμενα και τις διαφορετικές κατηγορίες επισκεπτών, αποκτά πρόσθετο ενδιαφέρον. Η αναζήτηση αυτή συνδέεται αναπόφευκτα με τη συνειδητοποίηση ότι η έκθεση των αντικειμένων δεν είναι μια «αντικειμενική» επιστημονική πράξη, αλλά μια *διαμεσολαβημένη* «αφήγηση» υποταγμένη σε ρητορικούς ή διδακτικούς στόχους.

Συμπλέκεται, επομένως, με τη συζήτηση για την ανάγκη ερμηνείας του υλικού πολιτισμού. Τα υλικά ίχνη του κοντινού ή απώτερου παρελθόντος, τα *αντικείμενα*, έχουν σαφή υλικότητα και γίνονται καταρχήν αντιληπτά από τις αισθήσεις. Πολύ περισσότερο όμως, εμπεριέχουν νοήματα, *συμπυκνώνουν* πληροφορίες για τις κοινωνίες που τα δημιούργησαν: για τη δημόσια και ιδιωτική ζωή, για την κοινωνική οργάνωση και τις κοινωνικές συγκρούσεις, τις αισθητικές αντιλήψεις, τα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα, τη σχέση των ανθρώπων με το φυσικό περιβάλλον, τις λατρευτικές πρακτικές, τις *αντιλήψεις* για τη ζωή και το θάνατο. Τα αντικείμενα, λοιπόν, παράγονται σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο, για να επιτελέσουν μια δεδομένη λειτουργία στο πλαίσιο ενός ιστορικά προσδιορισμένου κοινωνικού σχηματισμού. Αποτελούν, με άλλα λόγια, προϊόντα ιστορικών *διαδικασιών*, τεκμήρια του παρελθόντος, αποσπασματικές πληροφορίες και σπαράγματα που επιμένουν να μας περιβάλλουν στο παρόν, άλλοτε σε συνεχή ή δευτέρα χρήση, άλλοτε παραπεταμένα και αχρηστευμένα, κι άλλοτε ως αντικείμενα συλλογής, έρευνας, μελέτης ή και θαυμασμού.

Ωστόσο, τα *αντικείμενα* δε διηγούνται από μόνα τους την ιστορία τους ούτε αποκαλύπτουν από μόνα τους τα μυστικά τους. Τα αντικείμενα του παρελθόντος μπορούν να γίνουν κατανοητά – και όχι απλώς αντιληπτά από τις αισθήσεις –, μπορούν να μετασχηματιστούν από απλές πληροφορίες σε γνώσεις, να προσλάβουν νοήματα και σημασίες, μέσα από την επιστημονικά οργανωμένη διαμεσολάβηση, μέσα από τη διαδικασία της *ερμηνείας*. Από την άποψη αυτή, η μελέτη των αντικειμένων δεν περιορίζεται στην παρατήρηση, την καταγραφή και την ταξινόμηση ή ακόμη και στην διατύπωση γενικευτικού χαρακτήρα νόμων για τον υλικό πολιτισμό. Τα αντικείμενα που συνιστούν τον υλικό πολιτισμό προσεγγίζονται πλέον ως νοήματα, που επιδέχονται πολλαπλών αναγνώσεων και ερμηνειών.

Μεταπτυχιακή εργασία : Διαπολιτισμικότητα : ερωτήματα για τα μουσεία και τη μουσειακή εκπαίδευση

Στάθης Γκότσης

1. Να αποδώσετε την περίληψη του κειμένου σε 100-120 λέξεις.
ΜΟΝΑΔΕΣ 25
2. Το κείμενο ανήκει στον επιστημονικό λόγο, ποια στοιχεία του συνηγορούν για αυτό, αναφέρετε τρία παραδείγματα.
ΜΟΝΑΔΕΣ 8
3. Να αναλύσετε την παρακάτω περίοδο του κειμένου σε 100-120 λέξεις : *Τα αντικείμενα του παρελθόντος μπορούν να γίνουν κατανοητά μέσα από τη διαδικασία της ερμηνείας.*
ΜΟΝΑΔΕΣ 12
4. Με ποιον τρόπο αναπτύσσεται η τελευταία παράγραφος του κειμένου.
ΜΟΝΑΔΕΣ 5
5. **α)** Να βρείτε την ετυμολογία των λέξεων: **διαμεσολαβημένη, συμπυκνώνουν, αντιλήψεις, διαδικασιών, αντικείμενα.**
ΜΟΝΑΔΕΣ 5
β) Να βρείτε τα αντώνυμα των λέξεων: υποκείμενα, υλικότητα, παράγονται, οργανωμένη, αποσπασματικές.
ΜΟΝΑΔΕΣ 5
6. Σ' ένα άρθρο στην εφημερίδα του σχολείου σας, αναφέρεστε στην έλλειψη σχέσης του σχολείου με την μουσειακή εκπαίδευση και στους τρόπους που η σχέση αυτή μπορεί να γίνει δημιουργική.(500-600 λέξεις).
ΜΟΝΑΔΕΣ 40

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΨΑΡΡΑΣ Γ. – ΒΑΪΝΑ Ζ. – ΚΩΤΙΤΣΑ Κ.